

Ďalší deň Libi meškala. Prišla až po večeri. Mama s tatom už pozerali telku. Bibi poslali skôr spať, vraj aby tvrdo spala, keď bude ohňostroj.

"Kde si toľko?" vyzvedala Bibi.

"Bola som s ostatnými čertmi strašiť neposlušné deti."

"Nezobrala by si ma na ohňostroj? Mama s tatom mi ho nechcú dovoliť. Vraj som ešte na to malá. Ale som už predsa štvrtáčka. "

"Teplo sa obleč, vonku je poriadna zima."

"Už rozprávaš ako moja mama!" zahundrala Bibi.

Tato vravel, že podľa mobilu má byť vonku mínus desať. Bibi si dala teplé ponožky, tepláky i bundu s čiapkou. Keď bola hotová, Libi luskla prstami.

Bibi zistila, že sú u nich na balkóne. Tato s mamou sa držali za ruky a pozerali von nad sídlisko.

BUM. PRÁSK. VŽUM.

Bibi a Libi boli schované pod oknom. Na oblohe sa vytvárali rôzne farby, ktoré sa trieštili po celom nebi.

Zrazu Libi rýchlo švihla ukazovák. Tesne pred ich balkónom čosi zaiskrilo.

"Podme radšej, je mi už zima!" zľakla sa Bibi.

Libi ju poslúchla.

"Ďakujem, bolo to pekné!" povedala Bibi.

Začala zívať. Avšak už môže pokojne spať, keď videla takú nádheru.

Pre viac informácií o Bibi a Libi : <http://aleshorvath.sk>